

Ararat

Frank Westerman
Ararat
244 sider
Turbine

Billede kommer

En anderledes bog. Helt anderledes og meget spændende.

Det var, da Frank Westerman blev far, at han begyndte at tænke over de religiøse aspekter i livet, og hvilken form det skulle have i videregivelsen til hans datter. I bogen vender Frank Westerman således tilbage til den landsby, hvor han voksede op, og med længslen og tørsten efter samling på cyklus opsøger han sin gamle matematiklærer samt en geolog, der er erklæret ateist. På en vis måde kan Ararat sidestilles med romanerne gennem tiden, om menneskets kamp mod naturen, enten med afsæt i det religiøse eller blot med styrkeforholdet som baggrund. Frank Westermann ser således det bibelske bjerg Ararat, som Noas ark skulle være strandet på. Det er 5.000 meter højt, og han vil bestemt derop.

Masser af pilgrimme har i tidens løb søgt mod bjerget, som skulle indeholde rester

Der er en fin melodi i bogen, som er godt skrevet, og som sætter en ny standard for, hvordan man kan opfatte Syndflodsbegrebet og Syndefaldet.

Frank Westerman berører meget kort de forskellige episoder på Ararat, men hans egen mening med at bestige bjerget er at finde og genfinde den Gud, som han synes at tørste efter, og som har optaget hans indre længe, og nu har han så qua sin nye status en sag at kæmpe for i form at leverer åndeligt stof og pondus til sine efterkommere.

Hans søgen gelejder ham tilbage til sine barndomsminder, faderens engagement i den hollandske olieindustri, og det antydes, at et olieudslip dengang var med til at påvirke den unge Frank til at finde heale og hvile på jorden, som er ved at blive ødelagt.

Frygten for udslettelse og ødelæggelse får vi også med, da indbyggere i landsbyer og munke bliver rædselsslagne, da det religiøse bjerg i forne tider pludselig begynder at røre på sig.

Moder Naturs egen rumlen - en antydning af Guds Straf?

En fin bog med mange, mange approacher til den religiøse, filosofiske og naturlige verden. Mod bogens slutning får vi forløsning, og i efterskriftet betragter forfatteren nærmest syndfloden som et udstrakt tæppe, der stadig er spændt fast på væggen.

Forfatteren er rigtig god til de billedlige beskrivelser.